

Бібліографічний опис:

[Від редакції] (2026) Дослідниця давньоруського спадку. *Народна творчість та етнологія*, 2 (410), 11.

[Editorial] (2026) Researcher of the Old Rus Heritage. *Folk Art and Ethnology*, 2 (410), 11.

ДОСЛІДНИЦЯ ДАВНЬОРУСЬКОГО СПАДКУ

Цьогоріч відзначає ювілей **Лариса Ганзенко** – українська мистецтвознавиця, дослідниця середньовічного мистецтва. Лариса Георгіївна народилася в Києві. Закінчила факультет теорії та історії мистецтва Київського державного художнього інституту. Керівник дипломної роботи професор О. Тищенко спрямував творчі шукання студентки в царину охорони пам'яток культури, історії реставрації. Після вишу працювала в Дирекції художніх виставок України, була кураторкою республіканських, всесоюзних та міжнародних художніх виставок. Після навчання в аспірантурі Лариса Ганзенко успішно захистила дисертацію «Історія реставрації давньоруського монументального живопису на Україні. XVIII–XIX ст.». Після повернення в Київ у 1989 році дослідницю було зараховано на посаду молодшої наукової співробітниці відділу образотворчого мистецтва ІМФЕ ім. М. Т. Рильського АН УРСР. Ще під час навчання в аспірантурі вона отримала пропозицію дослідити колекцію фрагментів тиньку з фресками з розкопок Десятинної церкви у фондах Ермітажу. Враховуючи значимість колекції для вивчення українського мистецтва, АН УРСР направила її на стажування у відділі історії російської культури Державного Ермітажу. Науковиця описала та систематизувала матеріали, виявила невідомий раніше лик зі стін

Десятинної церкви. Після стажування вона продовжила працювати в ІМФЕ, обіймаючи посади наукової та старшої наукової співробітниці. Вона бере активну участь у підготовці знакових академічних проєктів: багатотомної «Історії українського мистецтва» (2007–2011), колективної монографії «Українське мистецтво на переломах епох: Образ. Трансформація. Стил» (2021); Словника художників України (2019–2025). У журналі «Студії мистецтвознавчі» вийшла низка її наукових розвідок, присвячених мистецтву ілюмінування рукописних літургійних книг. У 2015 було завершено монографію «Художній простір української рукописної книги. XI–XIII століття». На межі 1990–2000-х років Лариса Георгіївна активно протидіяла практиці відтворення (реновації) давніх храмів, цій темі присвятила ряд полемічних статей у часописі «Пам'ятки України: Історія та культура» (1999–2005). У 2008–2014 роках Л. Ганзенко – член Експертної комісії з розгляду питань занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, Науково-методичної ради з питань охорони культурної спадщини Міністерства культури і туризму України, Наглядової ради заповідника «Софія Київська». Лариса Георгіївна з 1994 року співпрацює з Київським науково-дослідним інститутом судових експертиз, є атестованим судовим експертом за спеціальністю «мистецтвознавство». Її науковий доробок складає 150 наукових праць.

Щиро зичимо дорогій ювілярці міцного здоров'я, сил і наснаги, здійснення втворючих і намірів.

Колектив ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України

Отримано / Received 06.04.2026

Рекомендовано до друку / Recommended for publishing 18.05.2026

Опубліковано / Published 26.05.2026